

dette Paabud er ikke alene farligt overfor Mund- og Klovesyge, det er ogsaa farligt overfor Tuberkulose. Naar $\frac{1}{4}$ af Landets Mejerier bliver mulkteret i Løbet af et Aar, fordi de ikke har opvarmet Mælken i de enkelte Tilfælde, hvor der er taget Prøver, hvor mange Hundrede Gange har de saa ikke forsømt det i den øvrige Tid af Aaret! Men ved en saa smittefarlig Sygdom som Tuberkulose, der ofte har sit Smitstof i Mælk, har man ikke anden Vej at gaa end at opvarme Mælken. Der bliver dræbt 300—400—500 Køer om Aaret paa Grund af Yvertuberkulose, og naar nu et Dyr kan have Yvertuberkulose 1—2—3 Maaneder, før Sygdommen bestemt kan konstateres, saa har man i de 2—3 Maaneder daglig ligefrem inficeret Mejerierne med Tuberkelbaciller i den Grad, at man kan regne med, at maaske indtil Halvdelen af Landets Mejerier kan være smittet af Tuberkulose. Naar man saa ikke foretager en saa simpel Foranstaltning som at opvarme Mælken til en saadan Varmegrad, at Smitstoffet er dræbt, har Mejeriet absolut ikke opfyldt sin Forpligtelse. Det synes jeg, hverken Landbrugsministeriet eller nogen anden Autoritet kan gøre noget for; det er et Punkt, hvor Landbruget selv forsynder sig i overordentlig høj Grad. Det taler ikke til Gunst for deres Iver for at gøre, hvad de faktisk kan, naar man lader saa grove Forsømmelser passere.

Derefter vil jeg gerne have Lov til at sige et Par Ord om Statens Gaarde. Jeg maa i Modsætning til den store Landbrugs-teoretiker det ærede Medlem Hr. Johannes Lou sige, at jeg kun kan yde disse Gaardes Forbedring min allerstørste Paaskønnelse. Ethvert Menneske, som forstaar sig det mindste paa Landbrug, maa, naar han gennemlæser den Betænkning, som foreligger vedrørende disse Gaardes Drift, fra det Øjeblik de er overtaget af Staten indtil Dato, indrømme, at der er sket store Fremskridt. Det var imidlertid ikke saa meget for at give denne Anerkendelse, at jeg vilde omtale disse Gaarde, som for at udtale, at det burde være en landbrugsøkonomisk Op-gave for Staten at indrette dem som Forsøgsstationer ogsaa paa andre Omraader og specielt ogsaa som Opdrætningsanstalter for Avlsdyr. I denne Forbindelse vil jeg gerne lægge et godt Ord ind for, at man, foruden at disse Gaarde bliver Opdrætningsanstalter for Avlsdyr af rødt dansk Kvæg, kunde faa Lov til at bruge den ene Gaard eller en Del af den til Opdrætning af Jersey-Kvæg. Det er en Kvægrace, som sikkert her i Landet agtes meget for ringe, eller jeg vil hellere sige, som Landmændene slet ikke kender.

Rødt dansk Kvæg viser en Flødeprocent af 4,18, Jersey-Kvæg omkring 8, og det røde danske Kvæg viser en Fedtprocent af 3,5, Jersey-Kvæget 5,4. Det er Tal, jeg har fra enkelte Mejerier, men de kan variere en lille Smule med Hensyn til Procentforholdet. Nu ved jeg godt, at naar der er Tale om, at man vil indføre Jersey-Kvæg, fremsættes der visse Anker imod det. For det første, at det mangler Størrelse, det har ikke nogen Salgsværdi, naar det skydes ud. Det er ikke ganske rigtigt. For det andet, at det er ret modtageligt for Tuberkulose. Det, antager jeg, er den væsentligste Fejl. Men ved Hjælp af de Midler, som staar til Raadighed for os, Tuberkulinprøve og Isolering, som er indført paa Statens Forsøgs-gaarde, maa man være i Stand til at modvirke dette, saaledes at denne Sygdom ikke kommer til at betyde noget for den Art Kvæghold.

Endvidere vil jeg gerne henstille til den højtærede Landbrugsminister, om det ikke vilde være rimeligt, naar Staten nu ofrer Penge for at bekæmpe en Sygdom som Tuberkulosen, at intet Dyr blev præmieret paa Dyrskuerne, medmindre det havde bestaaet en Tuberkulinprøve.

Jeg vil i denne Forbindelse gerne lyse efter de eventuelle Forslag, som kunde komme til at foreligge om Kødkontrollen og Ordningen af Veterinæradministrationen. Jeg tror, det vil have stor Betydning for Bekæmpelsen af Mund- og Klovesygen og mange andre Sygdomme, om Hovedledelsen, som det er foreslaaet, blev delt i 6, 7 eller 8 Kredse i Landet. Der vil saa blive Kappelstrid mellem dem om, hvem der bedst kan holde deres Kreds ren, og paa den Maade kan Tilsynet med alle Veterinærforanstaltningerne lettere føres, som det skal føres. Jeg ved godt, at det er at skabe flere Embedsmænd, og det er jeg i og for sig imod, men jeg tror, at her er et Tilfælde, hvor man kan spare ved at oprette nogle Embeder. Naar man kan opgøre Tabet ved Mund- og Klovesyge i et enkelt Aar til 10 Mill. Kr., kan der indvindes mange Penge ved en saadan Deling af Veterinæradministrationen.

Jeg vil til Slut gerne have Lov til at gøre en Forespørgsel angaaende Oliefabrikkerne, som jeg ogsaa talte om i Fjor; de sorterer jo ikke under Landbrugsministeriet, men under Indenrigsministeriet. Jeg vil spørge, om det ikke var muligt, at man paa disse Oliefabrikker kunde fremstille en god Fosforolie, saaledes at Landmændene kan faa en sikrere, bedre og billigere Vare, end de nu kan faa i Haandkøb omkring paa Apotekerne, og hvor de